

ระเบียบสภาวิจัยแห่งชาติ
ว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบสภาวิจัยแห่งชาติ ว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัย ชาวต่างประเทศ เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย พ.ศ.๒๕๒๕ ให้เหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๑ (๑๒) และ (๑๓) ประกอบกับมาตรา ๑๓ แห่ง พระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๑๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๑๕ คณะกรรมการบริหาร สภาวิจัยแห่งชาติจึงวางระเบียบขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสภาวิจัยแห่งชาติ ว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัย ชาวต่างประเทศ เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒. ระเบียบฉบับนี้ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกระเบียบสภาวิจัยแห่งชาติ ว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการ วิจัยในประเทศไทย พ.ศ.๒๕๒๕

ข้อ ๔. การอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยตามระเบียบนี้จะต้อง เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อสนับสนุนให้นักวิจัยไทยและนักวิจัยชาวต่างประเทศทำการวิจัยร่วมกันโดยใกล้ชิด ยิ่งขึ้น และมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และ ความเชี่ยวชาญทางวิชาการ
- (๒) เพื่อเป็นการส่งเสริมการวิจัยในประเทศไทยให้กว้างขวาง เกิดผลงานที่ประเทศไทยจะ นำไปใช้ในการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น
- (๓) เพื่อความมั่นคงของประเทศไทยทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๔) เพื่อการกักตุนและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและผลประโยชน์ที่ประเทศไทยควรจะได้รับ

ข้อ ๕. ในระเบียบนี้

“การวิจัย” หมายถึง การศึกษาค้นคว้า สืบค้น ขุดค้น วิเคราะห์ หรือทดลอง ไม่เพียงแต่ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงและความรู้ใหม่ เพื่อนำไปตั้งกฎ ทฤษฎี หรือเพื่อหาแนวทางในการปฏิบัติเท่านั้น แต่เพื่อให้ ได้มาซึ่งความรู้ที่ลุ่มลึกหรือเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าในสิ่งที่วิจัยนั้นด้วย ๒

“สำนักงาน” หมายถึง สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

“นักวิจัยไทย” หมายถึง นักวิจัยสัญชาติไทยที่ร่วมทำการวิจัยกับนักวิจัย ชาวต่างประเทศ อาจารย์มหาวิทยาลัยที่ให้คำปรึกษา นักวิชาการ และหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้รับมอบหมาย จากหน่วยงานให้ร่วมทำการวิจัยหรือให้ความร่วมมือแก่นักวิจัย ชาวต่างประเทศ

“นักวิจัยชาวต่างประเทศ” หมายถึง นักวิจัยที่ไม่มีสัญชาติไทย ซึ่งมีภูมิลำเนาถาวรอยู่ใน ต่างประเทศหรือในประเทศไทย และประสงค์จะทำการวิจัยในประเทศไทยเป็นรายบุคคลหรือเป็นคณะ

ข้อ ๖. ให้เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออก ประกาศและข้อกำหนดสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ว่าด้วยวิธีปฏิบัติที่ เกี่ยวข้องโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อ ระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาการตีความเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือมีปัญหา เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติ ซึ่งมีได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด

หมวดที่ ๑ บททั่วไป

ข้อ ๗. การวิจัยตามที่กำหนดในระเบียบนี้ต้องประกอบด้วยลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือหลายลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นการวิจัยเพื่อประโยชน์ร่วมกันของทุกฝ่าย มิใช่เพื่อประโยชน์ของฝ่ายผู้ทำการวิจัยเท่านั้น
- (๒) เป็นการวิจัยตามหลักสูตรของการศึกษาชั้นปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หรือหลังปริญญาเอกของนักศึกษาชาวต่างประเทศ
- (๓) เป็นการวิจัยตามโครงการความร่วมมือหรือความช่วยเหลือระหว่าง รัฐบาลหรือสถาบันต่างประเทศกับรัฐบาลหรือสถาบันในประเทศไทย

ข้อ ๘. นักวิจัยชาวต่างประเทศแบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้

ประเภทที่หนึ่ง คือ นักวิจัยชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย ภายใต้โครงการความช่วยเหลือหรือโครงการความร่วมมือกับรัฐบาลไทย

ประเภทที่สอง คือ นักวิจัยชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยตามโครงการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐบาลไทยกับหน่วยงานต่างประเทศ โดยมีหนังสือรับรองพร้อมทั้งมีบันทึกข้อตกลงความร่วมมือร่วมกันจากหน่วยงานนั้น ๓

ในกรณีที่มิใช่นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำวิจัยในประเทศไทย ภายใต้ โครงการวิจัยของหน่วยงานของรัฐบาลหรือสถาบันการศึกษาของรัฐบาลในประเทศไทย จะต้องหนังสือรับรองจากหน่วยงานหรือสถาบันการศึกษานั้นด้วย

ประเภทที่สาม คือ นักวิจัยชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยตามหลักสูตรของการศึกษาชั้นปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือหลังปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ*

ประเภทที่สี่ คือ นักวิจัยชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย และมีคุณสมบัติแตกต่างจากที่กำหนดไว้ในประเภทที่หนึ่ง สอง และสาม

ข้อ ๙. การวิจัยของนักวิจัยชาวต่างประเทศจะต้องมีนักวิจัยไทยร่วมทำการวิจัยหรือเป็นที่ปรึกษา แต่นักวิจัยชาวต่างประเทศอาจจะขอทำการวิจัยฝ่ายเดียวก็ได้ ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของสำนักงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐. ในกรณีที่มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการวิจัยในประเทศไทย นักวิจัยชาวต่างประเทศ จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายดังกล่าวดังนี้

นักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่หนึ่ง จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด

นักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่สอง จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายบางส่วนหรือ ทั้งหมดตามที่กำหนดในข้อตกลงความร่วมมือ

นักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่สาม และ สี่ จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดรวมตลอดทั้งค่าตอบแทนสำหรับนักวิจัยไทย ค่าใช้บริการห้องทดลองของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้ช่วยในการวิจัย (ถ้ามี) เว้นแต่ในกรณีที่มิหน่วยงานไทยรับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายแทน

* มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในประเทศไทย ที่เปิดรับนักศึกษาต่างชาติมาศึกษาและต้องทำวิจัยตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ต้องส่งรายชื่อนักศึกษาและโครงร่างวิทยานิพนธ์ให้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติรับทราบ พร้อมทั้งต้องดูแลการวิจัยของนักศึกษาต่างชาติไม่ให้เกิดผลกระทบด้านลบและเกิดความเสียหายต่อประเทศไทย ทั้งนี้ให้หมายรวมถึงสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาด้วย

ข้อ ๑๑. ให้เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติเป็นผู้กำหนดค่าประกันการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ข้อ ๑๒. นักวิจัยชาวต่างประเทศรายได้ที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือไม่ปฏิบัติตาม วัตถุประสงค์ตลอดจนแผนการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการ สำนักงานสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะระงับการอนุญาตให้ทำการวิจัยในประเทศไทยต่อไป

ในกรณีที่นักวิจัยชาวต่างประเทศมีพฤติการณ์ที่อาจจะเป็นภัยต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สังคม หรือความมั่นคงของประเทศไทย สำนักงานสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะระงับการอนุญาตให้ทำการวิจัยในประเทศไทยต่อไป

หมวดที่ ๒

การขออนุญาตเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย

ข้อ ๑๓. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศติดต่อขอระเบียบว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัย ชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยและแบบคำขออนุญาตทำการวิจัย (NRCT-๐๑) จากสำนักงาน

ข้อ ๑๔. ในส่วนของนักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่หนึ่ง ให้หน่วยงานไทยที่เป็นเจ้าของโครงการร่วม แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับนักวิจัยชาวต่างประเทศตามแบบ นต/๑ ให้สำนักงานทราบภายใน ๑๕ วัน นับจากวันเริ่มทำการวิจัย

ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่สอง สาม และสี่ ส่งเอกสารดังต่อไปนี้ ต่อสำนักงานเพื่อขออนุญาตล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ก่อนวันที่จะเริ่มทำการวิจัย

(๑) คำขออนุญาตทำการวิจัย

(๒) หนังสือรับรอง

ข้อ ๑๕. ในกรณีที่นักวิจัยชาวต่างประเทศอยู่ในประเทศไทยขณะที่ยื่นคำขออนุญาตทำการวิจัย จะต้องไม่เริ่มทำการวิจัยจนกว่าจะได้รับหนังสืออนุญาตจากสำนักงาน

ข้อ ๑๖. เมื่อสำนักงานอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยได้แล้ว ให้นำหนังสืออนุญาตไปขอรับการตรวจลงตรา (Visa) ประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non-immigrant) เพื่อเข้าประเทศไทย ณ สถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทย

ข้อ ๑๗. ในกรณีที่นักวิจัยชาวต่างประเทศอยู่ในประเทศไทยขณะที่ได้รับหนังสืออนุญาต ให้ไปรายงานตัวด้วยตนเองต่อสำนักงานหรือผ่านทางอินเทอร์เน็ตภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งอนุญาต เพื่อลงทะเบียน (ตามแบบ NRCT-๐๒) และรับบัตรประจำตัวนักวิจัยชาวต่างประเทศ และหนังสือรายงานตัวของสำนักงานถึงนักวิจัยไทยและ/หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามที่สำนักงานกำหนด

หมวดที่ ๓

การรายงานตัวและการชำระค่าประกันการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ข้อ ๑๘. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศรายงานตัวด้วยตนเองต่อสำนักงานหรือผ่านทางอินเทอร์เน็ตภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยหรือวันที่ได้รับหนังสือแจ้งอนุญาต เพื่อดำเนินการลงทะเบียน (ตามแบบ NRCT-๐๒) รับบัตรประจำตัวนักวิจัยชาวต่างประเทศ และรับหนังสือรายงานตัวของสำนักงานถึงนักวิจัยไทย และหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๙. นักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่สามและสี่ จะต้องชำระค่าประกันการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อ ๑ โครงการ

สำนักงานจะคืนค่าประกันการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ให้แก่นักวิจัย ชาวต่างประเทศ เมื่อได้รับรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์แล้ว

ข้อ ๒๐. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศรายงานตัวต่อนักวิจัยไทยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก่อนที่จะเริ่มดำเนินการวิจัย

หมวดที่ ๔

การวิจัยในประเทศไทย

ข้อ ๒๑. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศทำการวิจัยตามแผนการวิจัยที่ได้เสนอไว้ และปฏิบัติตามระเบียบของสำนักงานและระเบียบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๒. ในกรณีที่นักวิจัยชาวต่างประเทศมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแผนการวิจัย ให้แจ้งสำนักงานทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๒๓. ในระหว่างการวิจัย ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศส่งรายงานความก้าวหน้า (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย) ตามแบบ NRCT-๐๓ ให้สำนักงานและนักวิจัยไทย ตามระยะเวลาที่ สำนักงานกำหนด

หมวดที่ ๕

การขออนุญาตขยายเวลาการวิจัย

ข้อ ๒๔. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศยื่นคำขออนุญาตขยายเวลาการวิจัยต่อสำนักงาน (ตามแบบ NRCT-๐๔) ล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน ก่อนจะสิ้นสุดเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ทำการวิจัยในประเทศไทย การพิจารณาอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศขยายเวลาทำการวิจัย ให้อยู่ในดุลยพินิจของสำนักงานร่วมกับหน่วยงานไทยที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๕. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเสนอรายงานสรุปผลการวิจัยที่ผ่านมา (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย) และแผนการวิจัยในช่วงที่ขอขยายเวลาต่อสำนักงานตามแบบ NRCT-๐๔ เพื่อประกอบการขออนุญาตขยายเวลาการวิจัย

หมวดที่ ๖

การยุติการวิจัยในประเทศไทย

ข้อ ๒๖. เมื่อยุติการวิจัยในประเทศไทย ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศส่งรายงานสรุปผลการดำเนินงาน (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย) ตามแบบ NRCT-๐๕ ต่อสำนักงานและนักวิจัยไทย ภายใน ๑ เดือนนับจากวันที่ยุติการวิจัยในประเทศไทย

ข้อ ๒๗. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศมอบตัวอย่างที่ศึกษาหรือเก็บมาได้ในระหว่างการวิจัย พร้อมกับรายงานสรุปผลการดำเนินงานให้กับสำนักงานและหรือหน่วยงานที่สำนักงานเห็นชอบ

ข้อ ๒๘. ในกรณีที่นักวิจัยชาวต่างประเทศมีความจำเป็นต้องนำตัวอย่างการวิจัยไปศึกษาทดลองในต่างประเทศ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนนำตัวอย่างการวิจัยออกจากประเทศไทย

ข้อ ๒๙. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย) ตามแบบ NRCT-๐๖ จำนวน ๑ ชุด พร้อมแผ่นบันทึกข้อมูล (CD) ให้สำนักงานภายในระยะเวลา ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่ยุติการวิจัยในประเทศไทย ในกรณีที่จำเป็น นักวิจัยชาวต่างประเทศอาจขออนุญาตขยายเวลาการส่งรายงานดังกล่าวได้ ทั้งนี้รวมแล้วไม่เกิน ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่ยุติการวิจัยในประเทศไทย

ข้อปฏิบัติสำหรับนักวิจัยชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำวิจัยในประเทศไทย *

๑. การขออนุญาตเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย

๑.๑ ติดต่อขอระเบียบว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย และแบบคำขออนุญาตทำการวิจัย (NRCT-๐๑) จากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ หรือดาวน์โหลดจาก www.nrct.net

๑.๒ ติดต่อขอระเบียบเกี่ยวกับการวิจัยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

๑.๓ กรอกข้อมูลในแบบคำขออนุญาตทำการวิจัยให้สมบูรณ์

๑.๔ ส่งเอกสารต่อไปนี่ยังสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติก่อนวันที่จะเริ่มทำการวิจัย เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน นับจากวันที่สำนักงานได้รับคำขออนุญาต

๑.๔.๑ แบบคำขออนุญาตทำการวิจัย (NRCT-๐๑)

๑.๔.๒ รายละเอียดของโครงการวิจัย แผนการวิจัยที่จะทำในประเทศไทย งบประมาณ ค่าใช้จ่าย และชื่อของนักวิจัยไทยด้วย

๑.๔.๓ หนังสือรับรองจากผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานที่รับผิดชอบนักวิจัยชาวต่างประเทศ โดยตรงและหลักฐานการได้รับทุน (ถ้ามี) จากแหล่งทุน

๑.๔.๔ รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ของโครงการครั้งหลังสุดที่นักวิจัยชาวต่างประเทศได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติให้ทำวิจัยในประเทศไทย (ถ้ามี)

๑.๕ ไม่ควรเดินทางเข้าประเทศไทยเพื่อทำการวิจัยจนกว่าจะได้รับหนังสือแจ้งอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

๑.๖ หลังจากที่ได้รับหนังสือแจ้งอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติแล้วให้นำหนังสือแจ้งอนุญาตและเอกสารที่จำเป็นไปติดต่อกับสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทย เพื่อขอรับการตรวจลงตรา

๑.๗ ในกรณีที่อยู่ในประเทศไทยขณะที่ได้รับหนังสือแจ้งอนุญาต ให้ไปรายงานตัวด้วยตนเองต่อสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติหรือผ่านทางอินเทอร์เน็ตภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งอนุญาต เพื่อลงทะเบียนและชำระค่าประกันการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อ ๑ โครงการ สำหรับนักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่สามและสี่

๒. การรายงานตัวและการชำระค่าประกันการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

๒.๑ รายงานตัวด้วยตนเองต่อสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติหรือผ่านทางอินเทอร์เน็ตภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยหรือวันที่ได้รับหนังสือแจ้งอนุญาต เพื่อลงทะเบียน และชำระค่าประกันการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อ ๑ โครงการ ด้วยตนเองหรือผ่านระบบธนาคาร สำหรับนักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่สามและสี่

๒.๒ รายงานตัวต่อนักวิจัยไทยที่จะร่วมทำการวิจัยด้วยและ/หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก่อนจะเริ่มทำการวิจัย

* ข้อปฏิบัตินี้ไม่ใช้กับนักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่หนึ่ง

๓. การวิจัยในประเทศไทย

๓.๑ ทำการวิจัยตามแผนการวิจัยที่ได้เสนอไว้ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงการวิจัยจะต้องแจ้งสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน

๓.๒ ส่งรายงานความก้าวหน้า (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย) ให้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติและหรือนักวิจัยไทยตามกำหนดเวลาทุกครั้ง

๓.๓ ไม่ทำการวิจัยเกินระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องขยายเวลาการวิจัยจะต้องยื่นเอกสารต่อไปนี้ต่อสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติตามแบบ NRCT-๐๔ ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน ก่อนจะสิ้นสุดเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ทำการวิจัยในประเทศไทย

๓.๓.๑ แบบคำขออนุญาตขยายเวลาการวิจัย

๓.๓.๒ รายงานสรุปผลการวิจัยที่ผ่านมา (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย)

๓.๓.๓ แผนการวิจัยในช่วงที่ขอขยายเวลาการวิจัย

๓.๔ ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศรายงานตัวด้วยตนเองต่อสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติหรือผ่านทางอินเทอร์เน็ตหลังจากได้รับหนังสือแจ้งอนุญาตให้ขยายเวลาการวิจัยภายใน ๗ วัน

๔. การยุติการวิจัยในประเทศไทย

๔.๑ ส่งรายงานสรุปผลการดำเนินงาน (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย) ต่อสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และต่อนักวิจัยไทยที่ร่วมทำการวิจัยด้วย ก่อนเดินทางออกจากประเทศไทย

๔.๒ มอบตัวอย่างการวิจัยที่ศึกษาหรือเก็บมาได้ระหว่างทำการวิจัยให้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องนำตัวอย่างการวิจัยไปศึกษาทดลองในต่างประเทศ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อน

๔.๓ ส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย) จำนวน ๑ ชุด พร้อมด้วย CD ให้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ภายในระยะเวลา ๑ ปี นับตั้งแต่วันยุติการวิจัยในประเทศไทย

๔.๔ ส่งสิ่งตีพิมพ์พร้อมด้วย CD ที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ผลการวิจัยของโครงการวิจัยที่ได้รับอนุญาต อย่างละ ๑ ชุด ให้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติหลังตีพิมพ์ภายใน ๓ เดือน

ข้อปฏิบัติสำหรับนักวิจัยไทยและหรือหน่วยงานไทย

๑. บททั่วไป

ก่อนเข้าร่วมทำการวิจัยกับนักวิจัยชาวต่างประเทศ ควรให้นักวิจัยไทยหรือหน่วยงานไทยทำความตกลงกับนักวิจัยชาวต่างประเทศ หรือหน่วยงาน หรือองค์กรต่างประเทศที่สนับสนุนการวิจัย ถึงการมีสิทธิร่วมกันในทรัพย์สินทางปัญญาของนักวิจัยไทย หรือหน่วยงานต้นสังกัดของนักวิจัยไทยในผลงานที่จะได้จากการวิจัย เช่น การมีสิทธิร่วมกัน หรือมีสิทธิส่วนหนึ่งตามสัดส่วนของการลงทุนทั้งด้านการเงินและบุคลากร ในการวิจัยนั้น ๆ เป็นต้น

ในกรณีที่การวิจัยมีความจำเป็นต้องใช้ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือความหลากหลายทางชีวภาพของไทย ก่อนที่นักวิจัยไทยหรือหน่วยงานไทยเข้าร่วมทำการวิจัยกับนักวิจัยชาวต่างประเทศ ให้พิจารณาว่า นักวิจัยชาวต่างประเทศได้ขออนุญาตและตกลงที่จะแบ่งปันผลประโยชน์ให้แก่หน่วยงานเจ้าของพื้นที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วหรือไม่

สำหรับนักวิจัยไทยที่ร่วมทำการวิจัยในโครงการของนักวิจัยชาวต่างประเทศควรคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับในการร่วมทำวิจัยเป็นสำคัญ

๒. ข้อปฏิบัติสำหรับนักวิจัยไทยและหรือหน่วยงานไทยที่ร่วมทำการวิจัย ภายใต้โครงการวิจัยร่วม

๑) ร่วมวางแผนการวิจัยกับนักวิจัยชาวต่างประเทศ ทำความเข้าใจรายละเอียดของโครงการวิจัย และทราบบทบาทและความรับผิดชอบของตนอย่างชัดเจน

๒) ส่งหนังสือสนับสนุนการวิจัยและผลการวิเคราะห์ข้อเสนอโครงการวิจัย พร้อมกับคำขออนุญาตทำการวิจัยของนักวิจัยชาวต่างประเทศให้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

๓) รับการรายงานตัวของนักวิจัยชาวต่างประเทศ และส่งใบตอบรับการรายงานตัวให้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

๔) ให้ความร่วมมือแก่สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติในการดูแลให้นักวิจัยชาวต่างประเทศ ปฏิบัติตามระเบียบและดำเนินการวิจัยตามแผนการวิจัยที่ได้เสนอไว้

๕) ให้ความร่วมมือแก่สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติในการเขียนรายงานความก้าวหน้า รายงานสรุปผลการดำเนินงาน และรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ หรือตรวจสอบความถูกต้องของรายงาน

๖) เมื่อโครงการวิจัยสิ้นสุดลงแล้ว ให้นักวิจัยไทยกรอกแบบประเมินในส่วนของนักวิจัยชาวต่างประเทศและส่งให้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

๓. ข้อปฏิบัติสำหรับนักวิจัยไทยและหรือหน่วยงานไทยที่ให้ความร่วมมือแก่นักวิจัยชาวต่างประเทศ

๑) รับการรายงานตัวของนักวิจัยชาวต่างประเทศ และส่งใบตอบรับการรายงานตัวให้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

๒) ดูแลการทำวิจัยของนักวิจัยชาวต่างประเทศไม่ให้ส่งผลกระทบในทางลบต่อประเทศไทย

ข้อควรคำนึงสำหรับหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ที่อนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้าไปทำการวิจัย

ก่อนอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้าพื้นที่เพื่อทำการวิจัย หากการวิจัยนั้นมีความจำเป็นต้องใช้ ศิลปะวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือความหลากหลายทางชีวภาพของไทย ให้ดำเนินการให้นักวิจัยชาว ต่างประเทศขออนุญาต และตกลงที่จะแบ่งปันผลประโยชน์ให้แก่หน่วยงานเจ้าของพื้นที่ หรือหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง

การอำนวยความสะดวกให้นักวิจัยชาวต่างประเทศในการเข้ามาทำวิจัยในประเทศไทย

๑. มีหนังสือขอรับการตรวจลงตราให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำวิจัยในประเทศไทย
๒. เปลี่ยนแปลงประเภทการตรวจลงตราให้นักวิจัยชาวต่างประเทศ (กรณีที่เป็นและเป็นไปตาม กฎหมายและระเบียบของประเทศไทย)
๓. ต่อเวลาอยู่ในประเทศไทยให้นักวิจัยชาวต่างประเทศระยะยาวครั้งละ ๑ ปี จนถึงระยะเวลาสิ้นสุด การวิจัย
๔. ติดต่อหน่วยงานไทยเพื่อขออนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้าไปรวบรวมข้อมูลการวิจัย
๕. ให้คำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการวิจัย
๖. ส่งเสริมและเผยแพร่ผลการวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณสุขและการดำเนินกิจกรรมต่อยอดของ โครงการวิจัย

ตัวอย่าง

ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดจากการวิจัยในประเทศไทย

๑. ความตกลงนี้ทำขึ้นระหว่าง.....รายละเอียดของผู้วิจัย.....ต่อไปนี้เรียกว่า **ผู้วิจัย** ฝ่ายหนึ่ง และ.....รายละเอียดของผู้ร่วมวิจัย/ผู้ให้คำปรึกษา/ผู้สนับสนุน..... ต่อไปนี้เรียกว่า **ผู้ร่วมวิจัยผู้ให้คำปรึกษาผู้สนับสนุน** อีกฝ่ายหนึ่ง

๒. การวิจัยภายใต้ความตกลงนี้เป็นการวิจัยเกี่ยวกับ/ตามโครงการ..... ซึ่งผู้วิจัยได้เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย โดยมีผู้ร่วมวิจัย/ผู้ให้คำปรึกษา/ผู้สนับสนุน เป็น ผู้ที่มีส่วนร่วมในการวิจัยนี้

๓. สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดจากการวิจัย หมายถึง สิทธิในสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ ความลับทางการค้า การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และทรัพย์สินทางปัญญาด้านอื่น ๆ ที่ เกิดจากการวิจัยตาม ๒

๔. คู่สัญญาได้ตกลงกันว่าสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาตามข้อ ๓ ไม่ว่าจะได้มาโดยการจดทะเบียนหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ไม่ว่าในประเทศไทยหรือประเทศอื่น ๆ ให้มีสิทธิร่วมกัน

๕. คู่สัญญาได้ตกลงกันว่าหากคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งประสงค์จะโอนสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาตาม ข้อ ๓ ต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง

๖. หากคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งมีการนำผลงานวิจัยออกหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ผลประโยชน์ที่ได้รับตกลงที่จะแบ่งปันผลประโยชน์ ดังนี้

- ให้ผู้วิจัยได้รับผลประโยชน์ %
- ให้ผู้ร่วมวิจัย/ผู้ให้คำปรึกษา/ผู้สนับสนุนได้รับผลประโยชน์ %

๗. หากคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงนี้ ยินยอมให้อีกฝ่ายหนึ่งเรียกร้องให้มีการปฏิบัติตามข้อตกลงนี้ ไม่ว่าจะผ่านกระบวนการตามกฎหมายภายในของแต่ละประเทศหรือไม่ก็ได้ และหากมีค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามกระบวนการตามกฎหมาย คู่สัญญาฝ่าย ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงจะเป็นผู้รับผิดชอบทั้งสิ้น